

længere skal være pligtigt, at man til dansk studentereksamen kommer til eksamen i norsk eller i svensk. Det er af gymnasielærere blevet betegnet i den offentlige debat som en klar nedprioritering, og derfor er spørgsmålet, hvad ministeren for nordiske anliggender – og spørgsmålet er bevidst stillet til ministeren for nordiske anliggender – vil gøre for at forhindre, at det ender med, at de kommende generationer af nordmænd, svenskere og danskere skal tale engelsk med hinanden for at kunne blive forstået af hinanden.

Ministeren for nordisk samarbejde (Marianne Jelved):

Altså jeg synes, at det i og for sig er en meget interessant diskussion, det kan i hvert fald blive en meget interessant fagpolitisk diskussion.

Jeg kan ikke vide det, men jeg tror, at når de gymnasielærere har ytret sig, som hr. Frank Dahlgaard refererer, er det i virkeligheden et led i en fagpolitisk diskussion, som også foregår om danskfagets indhold i det hele taget.

Jeg vil godt understrege, at det fortsat er obligatorisk, at der skal være undervisning i norsk og svensk i gymnasiet, at der skal læses norske og svenske tekster.

Det, der er det nye, er, at disse tekster nu indgår i danskfaget på lige fod med alle andre tekster, på lige fod med Kingos salmer og H.C. Andersen og romantikken og barokken osv. Og derfor kan de efter min opfattelse på en mere hensigtsmæssig og naturlig måde indgå i undervisningens forløb i gymnasiet.

Pointen er, at eleverne, når den bekendtgørelse træder i kraft, aldrig kan vide sig sikre på ikke at trække et eksamensspørgsmål med norske og/eller svenske tekster. De indgår også som et led i eksamensspørgsmål.

Frank Dahlgaard (KF):

Det er selvfølgelig ikke en stor sag i sig selv, at man ændrer og slanker en gymnasiebekendtgørelse og blandt mange ting siger, at nu er det ikke længere obligatorisk, at eleverne, når de går op til studentereksamen i et dansk gymnasium, skal kunne risikere at komme op i en svensk eller norsk tekst – det er altså ikke alle, der efter de hidtidige regler er kommet op i det til studentereksamen, men en eller flere i en klasse er kommet det indtil nu, og fremover er det slet ikke sikkert, at de kommer op i det – når det er interessant, er det, fordi det er led i

en udvikling, hvor der er flere forskellige elementer på mange forskellige planer, som viser, at den danske regering og det danske samfund vender ryggen til det nordiske og nedprioriterer det.

Det her er bare et lille skridt i den retning, men man må jo tage fat i det enkelte skridt, for det bliver efterhånden til mange skridt, og derfor spørger jeg: Hvorfor har det været nødvendigt at gøre det her? Kunne man ikke have bibeholdt de eksisterende regler? For som en lektor, der henvendte sig til mig, sagde, er virkeligheden nu engang, at det i høj grad er eksamenskravene, der styrer indsatsen og altså også spørgsmålet om svensk og norsk. Og når det ikke længere er helt sikkert, at man risikerer at komme op i det, vil indsatsen blive nedprioriteret.

Vil ministeren derfor ikke erkende, at det her er et lille skridt i den forkerte retning?

Ministeren for nordisk samarbejde (Marianne Jelved):

Jeg havde nær sagt: Hvis jeg kunne få fri ved at erkende det, kunne jeg jo gøre det, men jeg synes faktisk ikke, det er rigtigt. Læg mærke til, at i den nuværende bekendtgørelse er det eneste krav om et bestemt sideantal kravet om 60 sider svensk tekst! Alt andet i danskfaget er åbent for, hvordan den enkelte lærer prioriterer omfanget. F.eks. er der ikke i dag en bestemmelse om, at man skal læse 50 sider H.C. Andersen, eller at man skal læse et eller andet bestemt antal salmer.

Den fagpolitiske diskussion, som af og til blusser op, går jo på, hvor stramt man skal stille de konkrete krav om bestemte typer tekst og områder af faget. Jeg er tilhænger af det mere åbent ligestillede. Nu taler jeg desværre også lidt med en faglig baggrund – fristelsen er for stor – og derfor vil jeg sige til hr. Frank Dahlgaard, at det, der er det obligatoriske, er to ting:

Svensk og norsk er stadig væk obligatorisk i danskfaget. Det eneste, der er ændret dér, er antallet af sider på svensk, der skal læses. Det andet, der er obligatorisk, er, at det indgår i eksamensstoffet. Eleverne kunne ved den nuværende eksamen ikke være sikre på at trække et spørgsmål med en svensk eller norsk tekst, men det var der mulighed for at de gjorde, og det er stadig væk muligt at de gør det, for det skal også være en del af pensummet.